

El racó dels artistes

A més de dedicar el carnestoltes a les olimpíades, l'esport és el protagonista d'alguns treballs que han decorat el vestíbul aquests dies, com aquests dibuixos que han fet els alumnes de segon....

butlletí informatiu de l'associació de mares i pares del ceip joan maragall

La Vaca Cega

Núm. 20
març de 2008

-Havent una escola japonesa a Sant Cugat, resulta estrany que les teves filles estudiïn al Joan Maragall...

-La Maria ja anava a l'escola japonesa, però vam pensar que estant aquí i tenint també nacionaliat espanyola seria bo que estudiés en una escola d'aquí i s'integrés en aquesta cultura. La Maria, des de fa dos anys, i ara també l'Ana, són alumnes del Joan Maragall. Però dissabte van a l'escola japonesa per mantenir també la cultura japonesa, els seus orígens, i per estar

més disciplinada, no es pot parlar tant, ni córrer, s'ha d'obeir, s'ha d'escoltar el professor... és molt diferent, és molt més estricta. Per això a la Maria, després de cinc dies al Maragall, li costa adaptar-se al règim més estricte de l'escola japonesa. Té les seves coses bones i les seves coses dolentes. El millor seria trobar un terme mig.

-Has participat en diverses activitats de l'escola, com el taller de cal·ligrafia a la festa de l'escola, o les sessions de contes

-I com animaries a altres pares d'altres països que participessin més activament en les activitats de l'escola?

-Els immigrants que arribem a Catalunya ens hem d'adaptar al lloc on som i l'hem d'acceptar, cadascú s'ha d'espavilar. No podem esperar que ens vinguin a buscar. També he viscut al Japó com estrangera i m'he hagut de moure.

-Creus que l'AMPA fa prou per ajudar els nousvinguts?

-Sí, el que fa està bé, hem

“No podem esperar que ens vinguin a buscar”

Keika Tanehashi va néixer a Xina, té nacionalitat japonesa, pares coreans i marit meitat català meitat japonès. Professional de la traducció, el seu castellà és prou correcte i és un bon exemple de voluntat d'integració.

-Amb uns orígens tan llunyans, com vas arribar a Sant Cugat?

-Vaig estudiar Literatura Japonesa al Japó, on vaig canviar de nacionalitat i on vaig conèixer el meu marit, que va créixer a Sant Cugat. Després

vaig treballar a l'ambaixada espanyola al Japó, on ens vam conèixer i on va néixer la meua filla gran. Després, quan va ser enviat de retorn a Espanya, vam venir tots tres. Jo no sabia res de castellà. I aquí ha nascut la nostra segona filla.

preparades per si en algun moment tornéssim a Japó o sorgissin oportunitats de feina allà. La Maria parla bé japonès però l'escriptura és molt diferent i cal estudiar-la.

-I has trobat moltes diferències entre l'educació japonesa i l'educació que està rebent aquí?

-Sí, sens dubte, per a nosaltres l'educació occidental és molt més liberal, poc rígida. En canvi, la japonesa, i l'oriental en general, és molt

de la biblioteca. T'agradaria seguir col·laborant?

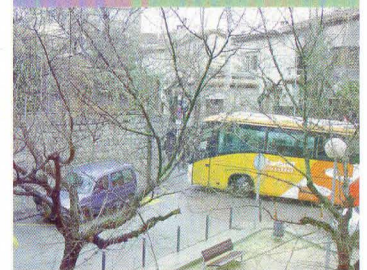
-Sí, com a traductora de xinès, de coreà i de japonès, m'agradaria que la gent d'aquí s'adonés que són idiomes diferents, encara que tots siguin orientals. Passa al mateix a Japó, on es pensen que el castellà o el francès són iguals. Mútuament, orientals i occidentals ens coneixem molt poc. Crec que es pot fer molt més perquè ens coneguem. I l'explicació de contes pot ser un camí.

trobat gent molt amable que ens ha obert les portes. Però insisteixo, nosaltres hem d'espavilar-nos per conèixer la gent. Al principi, quan la Maria va començar a venir estàvem preocupats per si s'adaptaria a la nova escola i faria amics. I en dues setmanes va estar totalment integrada. De seguida va fer amigues.

Notícies

Respectem els senyals!!!
Si us plau, respecte el senyal d'aparcament de la placeta!. És imprescindible que l'espai estigui lliure perquè puguin aparcar els autocars que venen a recollir els grups que fan sortides. Malauradament, els cinc minuts del nostre cotxe impedeixen fer aquesta operació i els vehicles han de parar al passeig Sant Magí, amb els riscos consegüents en el moment que els nens travessen i amb l'inevitable entorpiment del trànsit. Aquesta situació és extremadament preocupant en el cas de pàrvuls, que han de sortir amb molta puntualitat, sobretot en les sortides de només matí, perquè el seu horari és més reduït i han de tornar al migdia.

Més de 34.000 professors de centres públics (el 50,5% del col·lectiu) van secundar el 14 de febrer passat la vaga convocada pels cinc sindicats amb més representació al sector per demanar la retirada del document de bases de la llei d'educació de Catalunya que preveu impulsar el conseller Ernest Maragall. El seguiment va ser més important a les escoles (63%) que als instituts (39%). A la nostra escola tot el claustre de professors, exceptuant una mestra, va secundar la convocatòria, i el dia de la vaga van acudir al centre 21 nens. Els serveis mínims decretats pel departament de Treball, que obligaven els CEIP a comptar amb un mestre per a cada quatre grups, van caure com un gerro d'aigua entre els partidaris de l'aturada. Els sindicats van qualificar-los d'"abusius" i van fer una crida a la "responsabilitat" de les famílies perquè no portessin els fills a l'escola.

L'acte central de la protesta va comptar a Barcelona amb una participació massiva, d'unes 50.000 persones segons la Guàrdia Urbana entre docents i estudiants, i va evidenciar, més enllà del document esmentat, l'existència d'un gran malestar entre el col·lectiu docent,

Els sindicats sostenen que les bases de la futura llei obren la porta a la privatització de l'escola pública, al permetre que els centres públics puguin ser gestionats en alguns casos per entitats privades sense ànim de lucre. També s'oposen a la modificació del sistema de gestió de les escoles i instituts, a través del qual es vol dotar de més autonomia els centres i de més capacitat de decisió els equips directius alhora d'impulsar projectes propis i de poder triar perfils professionals que s'ajustin a aquests projectes.

Aquest últim punt, en què la conselleria posa especial èmfasi, és defensat, en canvi, com una de les principals aportacions del document per part de diversos sectors del professorat (incloent la junta de directors de secundària) i d'altres àmbits de la comunitat educativa, com la Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes (FAPAC) o la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica.

L'argument principal d'aquestes dues organitzacions i de molts dels mestres que no van recolzar la protesta és que el que s'està posant en qüestió és només un document de bases on s'apunten línies d'actuació, que en aquests moments està

que no hi ha "res tancat" ni "cap decisió presa" i que l'objectiu d'aquesta primera fase de discussió és elaborar un esborrany d'articulat de la llei un cop escoltat tothom.

Els sindicats convocants de la vaga, USTEC-STEs, CCOO, UGT, ASPEPC-SPS i CGT, desconfien d'aquesta afirmació. Neguen que Maragall estigui obert a negociar i consideren inadmissibles els punts abans esmentats, encara que només figurin en un primer document sense articular.

La discussió segueix oberta. L'èxit de l'aturada va esperar els cinc sindicats a amenaçar amb noves mobilitzacions si la conselleria no retira el document. Maragall ha insistit que les bases es mantenen. Recentment, CCOO i UGT s'han avingut a negociar amb la conselleria en la taula d'entitats firmants del Pacte Nacional per a l'Educació, sense renunciar, diuen, a seguir reivindicant la retirada de les bases al carrer.

La primera fase de debat es tancarà un cop el Consell Escolar de Catalunya, on hi ha representats tots els agents de la comunitat educativa, emeti el seu dictamen, probablement a principis de ma-

Vist des de fora

"Tenim uns sindicats que, davant una situació greu i preocupant, s'indignen quan 1) se'ls proposa unes bases obertes a la negociació (és a dir, els deu molestar molt que s'abordin els problemes des del diàleg), i 2) responen amb arguments desvinculats de la proposta (la famosa privatització no hi apareix enlloc del document!!) (és a dir, el contingut real no els preocupa gaire i no tenen cap inconvenient en inventar-se el què els convingui: El més semblant a privatització que he trobat entre un munt de propostes interessants, fa referència a situacions de justificada excepcionalitat, en què és podria passar la gestió a una entitat sense ànim de lucre). Però, deixant de banda el fet que per a mi la proposta pugui ser atractiva (m'agrada que es parli de descentralització i corresponsabilització amb els ajuntaments, extensió de l'autonomia, implementació d'una cultura de l'avaluació ...) i vegi com aquesta oportunitat se'n pot anar a l'aigua d'un cop de peu tan prepotent com buit d'arguments, només per la seva actitud, els sindicats del ram em demostren que són un llast per a la millora de l'educació. I davant d'això, veig que els mestres s'hi apunten massivament. Es a dir, els mestres tanquen l'escola i a la pràctica deixen els nens i nenes al carrer. Suposo que per evitar la privatització ... I l'educació, i la millora de l'escola, a qui li interessa?"

(Felip Sandiumenge)

"Jo no vull una escola pública gestionada per empreses privades, no vull "guetos"; vull que l'escola pública continuï sent gratuïta. Però entenc que s'han de trobar millors per l'ensenyament, i solucions per als problemes. Trobo bé que es busquin sistemes per, al marge de la vocació, motivar el professorat a treballar

"Crec que venim d'una concepció molt centralista del que és l'ensenyament, i que estaria bé que els centres tinguessin una mica més d'autonomia en més d'un aspecte. Ara bé, si això implica passar-se el dia fent informes d'avaluació de centre i de projectes d'escola, a més de preocupar-se de temes administratius i de personal, crec que el més lògic és dotar els centres de personal administratiu dedicat. No sé si això ho contempla el projecte, però, com tots els projectes i totes les lleis, hauria de preveure quins canvis i quins recursos comporta la seva aplicació."

(Àfrica Rubiés)

"Cara a una evident necessitat de reforma de l'escola, aquesta nova llei sembla una resposta inadequada e insuficient"

(Julie i Albert)

"Personalment em sorprèn que es digui que amb la nova llei s'obre la possibilitat de la privatització de l'escola pública, per mi això seria un pas enrere molt important. Potser no totes les novetats que proposa la nova llei són tan positives"

(Carles Falp)

"La proposta opta pel concert dels centres educatius públics. Això proposa una suposada optimització de recursos (abaratiment de costos) ja que aquests centres es converteixen en un negoci. Malaauradament aquesta optimització en el concert de la sanitat pública s'ha fet retallant plantilles i empitjorant els contractes laborals, sense millorar la qualitat assistencial real. Evidentment no volen fer gestió privada. La gestió privada és quan el treballador és partícip de la gestió. El model que volen impulsar, és el mateix que en sanitat, hospitals concertats on el treballador no participa de la gestió i existeix una gestió concertada, es a dir, una EMPRESA PRIVADA que gestiona els diners públics. Que no se'ns caiguin els anells, perquè això es una batalla perduda, donat que aquest pas és inevitable perquè la conselleria d'aquesta manera pot retallar pressupostos per assolir els mateixos serveis als ciutadans, en aquest cas als alumnes, i no revertir en més prestacions"

(Eduard Pujol)

"Personalment no crec que aquest projecte de

que ve de lluny i en què con-
flueixen múltiples factors.

sotmès a debat i que esta-
obert a modificacions. El
conseller Maragall assegura

re. El conseller ha assegurat
que estarà "molt atent" al que
digui aquest informe.

millor, i "premiar" els que facin mèrits. La
convocatòria de vaga va ser precipitada".
(Núria Fontanilles)

lleï benefici les bases fonamentals de l'escola
pública"
(Blanca Negre)

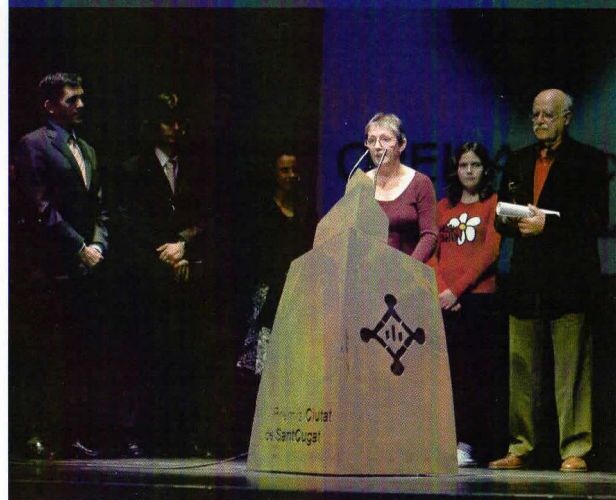
Premi extraordinari Ciutat de Sant Cugat

La nostra escola va rebre
el passat 24 de febrer el
premi extraordinari Ciu-
tat de Sant Cugat 2007,
un guardó que designa
directament l'alcalde.

La directora de l'escola,
Elvira Güell, va recollir el
premi juntament amb en
Joan Tortosa, alumne de
la primera promoció, i la

seva néta, Berta, que ac-
tualment estudia al centre.

El premi és un reconeixement
als 75 anys de
trajectòria de l'escola i a
la qualitat docent que
sempre l'ha caracteritzat.
El lliurament va tenir lloc
en un multitudinari acte
celebrat al Teatre-Auditori.

esports

Copes i dinar familiar a Vic

Un bon grapat d'atletes de l'escola
es van desplaçar a Vic a mitjans de
febrer per participar en el
Campionat de Catalunya de Cros,
en categories individual i per
equips. En ser una competició de
la Federació Catalana, s'havia de
participar per clubs, i els nostres
atletes ho van fer a través del Club
Muntanyenc. Novament van fer
un molt bon paper i l'equip aleví
femení va quedar tercer de
Catalunya i l'aleví masculí es
classificà segon. Per celebrar les

dues noves copes de la col·lecció
del Joan Maragall, les famílies i
l'entrenador (més d'una trentena
de persones) van provar les
especialitats gastronòmiques de
la comarca (excel·lent la carn a la
brasa).

D'altra banda, i seguint la seva
exitosa trajectòria, el Guillem
López, de quart, aconseguí a Rubí
situar-se primer a la final catalana
del campionat escolar de cros.

Colònies a la neu

Més d'una vintena de nens i nenes van
participar els dies 22 i 23 de desembre
en la tercera edició de les colònies a la
neu organitzades per l'AMPA i per
Serveis d'Esplai. En aquesta ocasió es
van allotjar a Llivia, van esquiar els dos
dies a la Cerdanya i van aprofitar força
el temps d'esquiada, ja que van disposar
de més hores de classe amb monitors.

